

Sygn. akt V U 68/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Katarzyna Adaszek

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2018 r. w Legnicy

sprawy z wniosku J. B. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o rekompensatę z tytułu pracy w szczególnych warunkach

na skutek odwołania J. B. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 7 grudnia 2017 r.

znak (...)

oddala odwołanie

SSO Regina Stępień

Sygn. akt V U 68/18

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 7 grudnia 2017 r., znak: (...) przyznał wnioskodawcy J. B. (1) emeryturę od dnia 1 listopada 2017 r. tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek.

Wnioskodawca odwołał się od przedmiotowej decyzji wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu emerytury z rekompensatą.

W uzasadnieniu oświadczył, że posiada 15 lat, 5 miesięcy i 13 dni pracy w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze.

Dodatkowo w piśmie z dnia 1 marca 2018 r. wnioskodawca wskazał, że pracę w szczególnych warunkowych wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu, w następujących okresach, zakładach pracy i stanowiskach pracy:

- 8 września 1971 r. – 26 października 1972 r. w Przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w L., ul. (...) (...), (...) L., jako mechanik samochodowy w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów,

27 października 1972 r. – 19 października 1974 r. jako żołnierz odbywający zasadniczą służbę wojskową,

- 1 września 1975 r. – 17 marca 1976 r. w Przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w L. jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony,

- 8 kwietnia 1977 r. – 30 czerwca 1982 r. w (...)Spółdzielni (...), ul. (...) (...), (...) W. jako monter instalacji gazowej i kierowcy samochodu,

- 1 lipca 1982 r. – 30 listopada 1990 r. w (...) Spółdzielni (...) we W., ul. (...) (...) jako monter instalacji gazowej i kierowcy samochodu.

Nadto na rozprawie w dniu 27 czerwca 2018 r. ubezpieczony wskazał aby do okresów pracy w szczególnych warunkach, uznać również okres samozatrudnienia – działalności gospodarczej wnioskodawcy od 1 grudnia 1990 r. do początku 2004 r.

Organ rentowy w odpowiedzi wniósł o oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu podniósł, że wnioskodawca nie ma prawa do emerytury z rekompensatą ponieważ do dnia 1 stycznia 2009 r. nie udowodnił żadnego pracy w warunkach szczególnych wobec wymaganych 15 lat. Organ nie zaliczył do takiej pracy okresu zatrudnienia od

8 września 1971 r. do 26 października 1972 r., od 1 września 1975 r. do 17 marca 1976 r.,

w (...), od 18 maja 1976 r. do 19 lutego 1977 r. w (...) oraz od 8 kwietnia 1977 r. do 30 listopada 1990 r. w (...)Spółdzielni (...) z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu decyzji z dnia 19 czerwca 2012 r. o odmowie prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Organ dodatkowo wskazał, że w/w okresy były przedmiotem postępowania sądowego w sprawie o wcześniejszą emeryturę i odwołanie wnioskodawcy we wszystkich instancjach zostało oddalone (VU 1407/12, III AUa 1664/13 i II UK 1664/13).

Sąd ustalił:

Wnioskodawca J. B. (1) urodził się dnia (...)

W dniu 27 listopada 2017 r. wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę. W odpowiedzi organ wydał skarżoną decyzję.

(bezsporne a nadto akta emerytalne)

W okresie od 8 września 1971 r. do 26 października 1972 r. ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w L. na stanowisku mechanika samochodowego.

We wskazanym okresie wnioskodawca wykonywał prace w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów. Ubezpieczony pracował na warsztacie, w którym pracowało około 20 mechaników. Ww. warsztat miał 6 kanałów remontowych. W jednym kanale pracowało od jednego do trzech mechaników. Prace poza kanałem remontowym były wykonywane na zupełnie innym warsztacie tj. na hali napraw bieżących. We wskazanym warsztacie mechanicy pracowali na dwie zmiany. Na pierwszej zmianie pracowało więcej mechaników, a na drugiej mniej. W(...) było ponad 200 samochodów ciężarowych o ciężarze powyżej 3,5 tony.

Od 27 października 1972 r. do 19 października 1974 r., ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową.

Od 15 listopada 1974 r. do 31 sierpnia 1975 r. wnioskodawca pracował jako pomocnik kierowcy w Przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w L.. Wnioskodawca we wskazanym okresie nie dysponował uprawnieniami do kierowania pojazdami powyżej 3,5 t albowiem prawo jazdy kat. C uzyskał w dniu 28 lipca 1975 r. Praca pomocnika kierowcy polegała na wykonywaniu obsługi codziennej pojazdu, oraz wykonywaniu poleceń kierowcy.

Następnie od 1 września 1975 r. do 17 marca 1976 r. wnioskodawca pracował w ww. zakładzie pracy na stanowisku kierowcy. Zajmował się na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracami kierowcy samochodu ciężarowego marki (...) o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, przewożąc materiały budowlane takie jak żwir, piasek, beton.

W (...) we W. wnioskodawca zatrudniony był od 18 maja 1976 r. do 19 lutego 1977 r. na stanowisku kierowcy. Podczas zatrudnienia na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony . Wnioskodawca kierował samochodem ciężarowym o specjalistycznym przeznaczeniu, do przewożenia tzw. dłużyc tj. dużych i długich prętów i elementów stalowych.

W (...) Spółdzielni (...) we W. wnioskodawca zatrudniony był w okresie 8 kwietnia 1977 r. do 30 listopada 1990 r. na stanowisku kierowcy - monter instalacji gazowej. Prace ubezpieczonego polegały na tym, że rano musiał on załadować butle z gazem propan butan na samochód marki (...). Ww. butle wykorzystywane były w gospodarstwach domowych, Po załadowaniu wnioskodawca odbierał dyspozycje od kierownika zakładu, następnie wyjeżdżał do klientów indywidualnych według otrzymanych dyspozycji. W gospodarstwach domowych wnioskodawca wykonywał wymianę pustej butli na pełną. Po rozwiezieniu butli z gazem wracał na magazyn, rozładowywał puste butle na magazyn i stawiał samochód. Wnioskodawca codziennie wykonywał te same czynności. Sporadycznie pracował przy montażu instalacji gazowych, ale rzadko bo od tego byli monterzy, którzy nie byli kierowcami. Wnioskodawca oprócz prawa jazdy do przewozu butli z gazem musiał posiadać świadectwo kwalifikacyjne. Żeby uzyskać ww. świadectwo musiał przejść specjalne badania psychologiczne i sprawnościowe, co 5 lat. Świadectwo kwalifikacyjne uprawniało ubezpieczonego do prowadzenia pojazdu ciężarowego jako kierowcy zawodowego, natomiast świadectwo (...) uprawniało go do przewozu materiałów niebezpiecznych. Świadectwo (...) uzyskiwało się po ukończeniu kursu pozwalającego uzyskać zezwolenie na przewóz materiałów niebezpiecznych. Samochód wnioskodawcy był dodatkowo wyposażony w koło zapasowe, dwa kliny pod koła, lampę ostrzegawczą koloru pomarańczowego, dwie gaśnice z tym jedna o ładunku większym niż 5 kg. W początkowym okresie tej pracy taki pojazd musiał być oznaczony dwiema tablicami żółtymi z przodu i z tyłu. W razie złej widoczności musiały one być oświetlone. Wnioskodawca obowiązany był mieć buty, okulary i odzież odporną na działanie gazu. Ww. odzież musiała znajdować się w samochodzie. Ta odzież służyła wnioskodawcy jedynie wtedy, kiedy w samochodzie nastąpiła jakaś awaria. Na czas przewozu tych butli oraz ich montażu wystarczała zwykła odzież robocza.

Ubezpieczony od 1 grudnia 1990 r. do początku 2004 r. prowadził działalność gospodarczą, gdzie wykonywał te same prace, co w spółdzielni (...)
we W..

Dowód:

- akta rentowe w tym zaświadczenie o zatrudnieniu (k.4);
- akta Sądu Okręgowego w Legnicy o sygn. akt V U 1407/12 w tym wyroki wraz z uzasadnieniami;
- przesłuchanie świadka J. B. (2), e-protokół z dnia 27 czerwca 2018 r. 00:11:13 i nast. (k.56v);
- przesłuchanie świadka Z. P., e-protokół z dnia 27 czerwca 2018 r. 00:22:02 i nast. (k.56-57);
- przesłuchanie wnioskodawcy, e-protokół z dnia 27 czerwca 2018 r. 00:34:54 (k.57-58).

Sąd zważył:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (tj.: Dz.U. z 2015 r., poz. 965 z późn. zm.), rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust. 2).

W myśl art. 23 cyt. ustawy, ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę. Rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust. 2).

Rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury (a w niniejszej sprawie – prawo do rekompensaty), ustala się na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Rozporządzenie to stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia (§ 1 ust. 1). Z kolei w myśl § 2 ust. 1 tego rozporządzenia – okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W rozpoznawanej sprawie kwestią sporną było, czy wnioskodawca posiada co najmniej 15 - letni staż pracy w szczególnych warunkach uprawniający go do rekompensaty w myśl cytowanych wyżej przepisów ustawy o emeryturach pomostowych.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem a przede wszystkim uchwałą Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów z dnia 16 października 2013 r., sygn. akt II UZP 6/13, czas zasadniczej służby wojskowej odbytej w okresie obowiązywania art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. nr 44, poz. 220, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 1974 r.) zalicza się – na warunkach wynikających z tego przepisu – do okresu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym (art. 184 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jednolity tekst: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Natomiast w świetle wyroku Sądu Najwyższego z 17 maja 2012 r., (I UK 399/11, LEX nr 1211140), okres służby wojskowej dla żołnierza zatrudnionego przed powołaniem do czynnej służby wojskowej w warunkach szczególnych, który po zakończeniu tej służby podjął zatrudnienie w tych samych warunkach, jest nie tylko okresem służby w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ale także okresem pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Ze stanu faktycznego sprawy ustalonego w oparciu o akta ubezpieczeniowe, akta sprawy V U 1407/12 oraz zeznania wnioskodawcy wynika, że wnioskodawca przed okresem służby wojskowej rzeczywiście wykonywał prace w szczególnych warunkach tj. prace w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych.

Były to prace wymienione w wykazie A dział XIV poz. 16 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z dnia 7 lutego 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Nadto stanowisko pracy wnioskodawcy w spornym okresie od 8 września 1971 r. do 26 października 1972 r. - określone zostało w wykazie A dział XIV poz. 16 pkt. 1 (mechanik samochodowy, stale wykonujący prace w kanałach remontowych) załącznika nr 1 do Zarządzenia Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z dnia 6 grudnia 1983 r. Nr 3 poz. 6).

Natomiast bezpośrednio po powrocie ze służby wojskowej wnioskodawca nie wykonywał już prac w szczególnych warunkach albowiem jak sam zeznał od 15 listopada 1974 r. do 31 sierpnia 1975 r. pracował jako pomocnik kierowcy w Przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w L. a jego praca polegała na wykonywaniu obsługi codziennej pojazdu, oraz wykonywanych poleceń kierowcy.

Z tych też względów okres służby wojskowej wnioskodawcy nie może zostać wliczony do stażu prac w szczególnych warunkach bądź szczególnym charakterze.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego w tym akt ubezpieczeniowych, akt sprawy V U 1407/12 oraz zeznań wnioskodawcy wynika natomiast, że wnioskodawca w Przedsiębiorstwie (...)

z siedzibą w L. od 1 września 1975 r. do 17 marca 1976 r wykonywał prace w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w wykazie A dział VIII poz. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z dnia 7 lutego 1983 r. Nr 8 , poz. 43 ze zm.). Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wnioskodawca w w/w spornym okresie na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego i dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Nadto stanowisko pracy wnioskodawcy od 1 września 1975 r. do 17 marca 1976 r. -określone zostało w wykazie A dział VIII poz. 2 pkt.2 (kierowca samochodu ciężarowego) załącznika nr 1 do Zarządzenia Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z dnia 6 grudnia 1983r. Nr 3 poz. 6).

W oparciu o stan faktyczny ustalony na podstawie akt ubezpieczeniowych, akt sprawy V U 1407/12 oraz zeznań wnioskodawcy sąd uznał, iż w spornym okresie od 18 maja 1976 r. do 19 lutego 1977 r. wnioskodawca wykonywał prace warunkach szczególnych

lub w szczególnym charakterze w wykazie A dział VIII poz. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z dnia 7 lutego 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wnioskodawca we wskazanym wyżej okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego i dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Stanowisko pracy wnioskodawcy od 18 maja 1976 r. do 19 lutego 1977 r. - określone zostało w wykazie A dział VIII poz. 2 pkt.2 (kierowca samochodu ciężarowego) załącznika nr 1 do Zarządzenia Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,

na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z dnia 6 grudnia 1983r. Nr 3 poz. 6).

Uznane przez Sąd okresy pracy w warunkach szczególnym w ich łącznym wymiarze wynosiły 2 lata 6 miesięcy i 6 dni.

Przechodząc do oceny okresu pracy wnioskodawcy w (...)Spółdzielni (...)we W. w której był on zatrudniony w okresie 8 kwietnia 1977 r. do 30 listopada 1990 r. na stanowisku kierowcy - montera instalacji gazowej, wskazać należy, iż wnioskodawca nie przedstawił żadnych nowych okoliczności, które pozwalałyby na zmianę oceny dokonanej przez Sąd Okręgowy w Legnicy w sprawie o sygn. akt V U 1407/12.

Z zeznań wnioskodawcy oraz świadków wynika, że wykonywał on pracę jako kierowca samochodu marki (...)tj. pojazdu o wadze poniżej 3,5 t a jego podstawowym obowiązkiem było rozwożenie i dokonywanie wymiany butli gazowych. Powyższe ustalił także Sąd Okręgowy w sprawie o sygn. akt V U 1407/12.

Przypomnieć należy, że wnioskodawca od ww. wyroku złożył apelację którą Sąd Apelacyjny we Wrocławiu wyrokiem z dnia 15 stycznia 2014 r. sygn. akt III AUa 1664/13 oddalił. Następnie wnioskodawca skierował do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną.

W uzasadnieniu wyroku oddalającego ww. skargę (z dnia 14 kwietnia 2015 r.

sygn. akt II UK 214/14) Sąd Najwyższy wskazał m.in. że „ propan-butan, znany też pod nazwą LPG (skrót od ang. Liquefied Petroleum Gas) jest uzyskiwany nie tylko jako produkt uboczny przy rafinacji ropy naftowej, ale również ze złóż gazu ziemnego, zwykle na początku uruchamiania nowego odwiertu. Nie zawsze więc można stwierdzić, że stanowi on „produkt ropy naftowej”; skarżący musiałby udowodnić, że przewożony przez niego gaz jest rzeczywiście „produktem ropy naftowej”. Przede wszystkim zwrócić jednak należy uwagę na fakt, że ta mieszanina propanu i butanu ma postać gazową, ale przechowywana

w pojemnikach pod niewielkim nawet ciśnieniem jest cieczą i należy do najbardziej powszechnych i wszechstronnych źródeł energii. Stosowana jest głównie jako: paliwo

do zasilania różnego rodzaju urządzeń grzewczych (np. promienników gazowych, nagrzewnic), źródło zasilania domowych kuchenek gazowych, grilli gazowych, kuchenek turystycznych, taboretów gastronomicznych, paliwo silnikowe - autogaz, paliwo stosowane

w czasie wykonywania prac dekarских, instalacyjnych, obróbki i cięcia metali, paliwo

w systemach kogeneracji i mikrokogeneracji, paliwo w przemysłowych procesach produkcyjnych - np. w fabrykach ceramiki, cegielniach, gaz nośny do kosmetyków

w aerozolu. LPG już od 1912 r. sprzedawany był jako wygodne i bezpieczne paliwo

do przenośnych kuchenek gazowych. W tym celu wykorzystuje go wiele milionów osób

w Polsce i na całym świecie. Słuszna jest więc konstatacja Sądu Apelacyjnego, iż nie można zaakceptować tezy, że kilka milionów osób korzystających z butli gazowych lub pojemników z LPG w samochodach osobowych - wykonuje pracę w szczególnych warunkach. Propan

i butan są gazami palnymi, dlatego najistotniejszymi zagrożeniami stwarzanym przez ich używanie może być wybuch lub pożar. Zagrożenia te mogą występować głównie na skutek uwolnienia LPG (do poziomu kilkunastu procent w powietrzu) i jednoczesnego wystąpienia bodźca energetycznego (np. iskry, nagrzanej powierzchni, ognia), który powoduje zapłon. Wbrew sugestiom skargi kasacyjnej nie można tej mieszaniny gazów uznać za materiał wybuchowy, co stanowi przedmiot odrębnych unormowań (niewskazanych w skardze kasacyjnej).”

Nie można nie podzielić zdroworozsądkowej oceny dokonanej przez Sąd Najwyższy. Odmienne stanowisko prowadziłoby bowiem do nieuzasadnionego poszerzenia katalogu osób wykonujących pracę w szczególnych warunkach a w konsekwencji przez takie poszerzenie katalogu ww. regulacja utraciłaby swój szczególny charakter.

Oceniając okres prowadzenia działalności gospodarczej przez wnioskodawcę tj. od

1 grudnia 1990 r. do początku 2004 r. gdy wykonywał on te same prace co w okresie zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) to tylko w oparciu

o wskazane odnośnie omawianego okresu przyczyny można by uznać żądanie wnioskodawcy za nieuzasadnione.

Niezależnie od powyższego wskazać jednakże trzeba, że w okresie od 1 grudnia 1990 r. do początku 2004 r. wnioskodawca nie posiadał statusu pracownika, albowiem nie pozostawał w stosunku pracy. Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych

(Dz. U. z 2017 r. poz. 1778) za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy,

a na podstawie ust. 2a., za pracownika, w rozumieniu ustawy, uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy

o świadczenie usług, do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy,

z którym pozostaje w stosunku pracy. W realiach rozpoznawanej sprawy wnioskodawca,

w spornym okresie nie posiadał żadnej z wymienionych wyżej umów. Brak statusu pracownika skutkuje zatem tym, że sporny okres prowadzenia działalności gospodarczej

nie może być uznany za okres wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Reasumując - na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.- Sąd oddalił odwołanie, gdyż nie znalazł podstaw do jego uwzględnienia z przyczyn wymienionych w niniejszym uzasadnieniu.